

Hjemmearbejdet endnu bemærke, at den stærkeste Grund, der fra socialdemokratisk Side, som i øvrigt ogsaa fra anden Side, anføres mod dette, er af hygiejnisk og social Beskaffenhed. Mærkeligt nok var der et Medlem af det socialdemokratiske Parti, som indenfor Udvalget udtalte det modsatte, idet han nemlig erklærede, at det var ikke Hygiejnen, der var afgørende ved denne Lejlighed, det var noget, som man naturligvis kunde anføre, men det afgørende var det ikke, det afgørende var, at man vilde udrydde Hjemmearbejdet. Det er et gammelt socialdemokratisk Ønske, der, kan man vistnok sige, langt mere er dikteret af socialpolitiske Grunde end af hygiejniske. Men der fik vi altsaa pludselig at høre, ogsaa fra dette Partis Side, at der var stor Tvivl om, hvorvidt det var rent hygiejniske Grunde, der var afgørende.

Paa samme Maade forholder det sig med et tredje Punkt, nemlig dette, at der nu fra mange Sider hævdes, at naar man gaar til den forhøjede Afgift, vil man derved vanskeliggøre Indførselen af billige Varer paa en saadan Maade, at dansk Industri derved vil kunne fremmes anderledes end hidtil. Ogsaa der var der et Medlem af det socialdemokratiske Parti, som sagde, at han ikke troede paa, at Afgiftsforøgelsen vilde forhindre Indførselen af de billige Varer; han mente altsaa, at Forventningerne paa dette Punkt vilde blive skuffet. Det var en paa dette Omraade særlig sagkyndig Mand, som talte, men hans Betæneligheder og hans Tvivl er jo ikke kommet frem gennem de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte. Han er blevet fjernet og har ikke haft noget at sige her i Salen. I Udvalget var det anderledes, dog kun ved et enkelt Møde, senere saa vi ham ikke mere. Dernæst maa jeg om dette Spørgsmaal om Indførsel af fremmede Varer sige, at de Forhandlinger, der har været ført, hvad jeg kortelig skal nævne, ikke synes at tyde paa, at der er nogen Mulighed for, at dansk Industri vil kunne fremmes gennem et Lovforslag af denne Art. Jeg tillod mig ved et Samraad, vi havde med den højtærede Finansminister, at spørge ham, om det ikke forholdt sig saaledes, som jeg havde hørt, at der var blevet ført Forhandlinger mellem Arbejdere og Fabrikanter i Tobaksfaget under Handelsministeriets Ledelse om en Genoptagelse af Arbejdet i stor Stil, og at man fra Regeringens Side havde været inde paa den Tanke, at man kunde støtte Produktionen ved direkte Tilskud fra Staten, saaledes som det var sket ved en enkelt Virk-

somhed paa Bornholm. Men Forhandlingerne var strandet, og saa vidt mig bekendt strandede de her, hvor der dog var en stærk Mulighed, skulde man synes, for ved Stats-tilskud at faa Produktionen i Gang, paa, at Arbejdsgiverne erklærede, at de ikke kunde tænke sig, at der vilde kunne opnaas nogen stærk Forøgelse af Arbejdet, selv om man gik den Vej; de troede ikke paa, at der kunde komme synderlig mange Arbejdere i Virksomhed — jeg tror, man har nævnt Muligheden af, at 1 000—1 200 Arbejdere kunde blive beskæftiget, og saa vidt jeg ved, er der 6 000—8 000 Arbejdere ledige i dette Fag. Naar nu en saadan Foranstaltning, om hvilken jeg ikke skal sige noget paa dette Tidspunkt, da den jo ikke bliver til Virkelighed, ikke kan hjælpe, hvordan kan saa nogen tro, at en Afgiftsforøgelse, der fordryer Varerne, skulde kunne standse Indførselen og atter sætte Industrien i Gang? Jeg kan ikke se andet end, at dette er noget, som siges for at hjælpe dette Lovforslag igennem, hvis virkelige Formaal, som den højtærede Finansminister stadig har sagt, er det rent finansielle, Ønsket om at faa disse Penge ind i Statskassen — Penge, der utvivlsomt ogsaa vil komme ind, som jeg sagde ved første Behandling. Den højtærede Finansminister forstaar jeg fuldkommen vel, jeg synes hans Stilling er ganske klar; men jeg beundrer ganske vist ikke, at Partiet Venstre følger ham. Jeg forstaar bedre, at det konservative Folkeparti følger ham, fordi dette Parti i og for sig ikke har mange Indvendinger at gøre mod Lovforslaget og ønsker saa mange Ønsker, som man dog anser det for haabløst at sætte igennem overfor den højtærede Finansminister. Men allermest maa jeg dog forundre mig over, at det socialdemokratiske Parti, der, saa vidt jeg forstaar, staar i en stærk Modstand mod Regeringen og hurtigst muligt ønsker den fjernet, nu lægger sig ydmygt for Finansministerens Fod og hjælper ham med at føre dette Lovforslag hurtigt igennem, ganske som han ønsker det.

Jeg kan kun anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Lovforslagets Gennemførelse ved tredje Behandling. For ikke at spille Tiden er det, jeg gør disse Bemærkninger nu ved anden Behandling; saa behøver jeg ikke at udtale mig ved tredje Behandling.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal ikke blande mig i de meget kritiske Bemærkninger, som det ærede Medlem, der sidst talte, gjorde overfor et andet Parti her i Salen; dem antager jeg, at dette Parti